

MỘT NGÀY TRỞ LẠI TỈNH TIỀN GIANG

Trong những tháng, những năm đi sâu vào vùng quê nghèo miền Nam và miền Trung tôi đã nhìn thấy không biết bao nhiêu khuôn mặt trẻ em sống trong cảnh lam lũ. Một số gia đình được ("may mắn" trong sự bất hạnh) xếp vào loại "hộ nghèo" thì con được đi học miễn học phí và một phần tiền bảo hiểm y tế. Dù vậy cha mẹ cũng còn khó khăn lắm để lo quần áo, sách vở... Những gia đình khác không có sự giúp đỡ đó phải tự lo liệu tất cả các chi phí để con tiếp tục đến trường. Tôi phải thấy không biết bao nhiêu đứa trẻ 9-10 tuổi phải bỏ học đi bán vé số giúp gia đình.

Với sự đóng góp của một số bạn hảo tâm, ngày chủ nhật cuối năm tôi trở lại đồng bằng sông Cửu Long tìm gặp một số gia đình để giúp họ có phương tiện tiếp tục cho con đến trường. Chị Liên và Mỹ Hoa hướng dẫn và giúp tôi ghi chép các điều cần thiết; một người là cán bộ Hội Chữ Thập Đỏ đã nghỉ hưu, một người đang phục vụ cho Hội Khuyến học. Sư cô Tịnh Quang lái chiếc xe lớn của chùa đưa chúng tôi đi trên các con đường làng. Những nơi nào xe không qua lọt thì lên xe Honda băng qua đồng ruộng.

Một trong những gia đình chúng tôi hẹn gặp là gia đình em Kim Thuý, 12 tuổi, đang học lớp 9, chị lớn của một gia đình 6 con, từ 1 đến 12 tuổi. Tôi chỉ thấy mặt ở nhà 4 em, vắng mặt hai em kế của Kim Thuý, 9 tuổi và 6 tuổi. Hỏi ra mới biết là ba con lớn đi học, chiều thứ bảy và ngày chủ nhật nghỉ có bốn phận đi bán vé số giúp gia đình. Kim Thuý có lẽ vì lạnh lẽ đã bán xong trong hai buổi số 100 vé được giao nên về nhà sớm. Hai em còn đang đi bán đâu đó trên những con đường quanh chợ. Mỗi vé số bán được các em có được 1.100 đồng mang về cho gia đình. Có nghĩa là phải bán xong 22 vé số mới được một số tiền tương đương với một đôla.

Người cha cũng vắng mặt vì đang đi làm mướn nuôi gia đình. Người mẹ thì trông coi một đàn 6 con nhỏ cũng là một công việc toàn thời gian. Đứa con út chưa được một tuổi đang nằm trên võng. Bé Thành Đạt 3 tuổi ôm một chén cơm trắng ngồi ăn dưới đất có hai con mèo lẫn quần chờ hạt cơm rơi. Nghĩ đến đứa bé 9 tuổi dẫn theo em 6 tuổi bụng đói còn trên đường cát bụi vì chưa bán xong 100 vé số, thấy có gì ghen ở cổ.

Tôi tiếp tục đi đến những gia đình khác, thấy được những khuôn mặt sáng, thông minh, bắt gặp những nụ cười e ấp hay rạng rỡ, cũng cảm thấy vui trong công việc mình làm với sự giúp sức rất tích cực của những người bạn gần hay xa.

Chúng tôi đã chọn 12 em ở vùng Cần Thơ, hơn 10 em ở Tiền Giang. Tuần sau tôi sẽ lên đường ra miền Trung.

V.D.
31-12-2019